

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ।

ਗੋਸਾਈਂ ਜੇ.

ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਟਸ।

ਬਨਾਮ

ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1953 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 126

1938
April, 9th

ਭਾਰਤੀ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ (1925 ਦਾ XXXIX)—ਸੈਕਸ਼ਨ 63— ਕੀ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਹੈ—ਸੈਕਸ਼ਨ 119 ਅਤੇ 120—ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਏ ਅਤੇ ਬੀ, ਸੀ ਦੀਆਂ ਮੌਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1955 ਐਸਜੀ 19 (23)।

ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ— C ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।— ਕੀ ਨਿਹਿਤ ਵਿਆਜ—C, A ਅਤੇ B—C ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਮਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਕੀ A ਅਤੇ B ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ— ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ— ਲੇਗੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਹੋਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ—ਲੇਗੇਟ, ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਣ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਜੀਵਨ ਸੰਪਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦਾ ਕੋਈ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 120 ਦਾ ਉਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ (i) ਉਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਿੱਥੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀ ਘਟਨਾ ਸਿਰਫ "ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ" ਹੈ। ਮੌਤ ਇੱਕ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਹੈ ਜੋ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵਾਪਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ। ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਉਮਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਘਟਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ, ਇਸਲਈ, ਵਸੀਅਤ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ A ਅਤੇ B ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, C ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇਗਾ, C ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਨਿਹਿਤ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੇ, ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ 'ਤੇ, ਭਾਵੇਂ A ਅਤੇ B ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ C ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸ A ਅਤੇ B ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣਗੇ।

ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ “ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ, ਸਿਰਫ ਉਸੇ ਤੋਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ”, ਵਸੀਅਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਸੰਪਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਨਹੀਂ ਬਣੇ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦੁਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਜਲੰਧਰ, ਮਿਤੀ 29 ਦਸੰਬਰ, 1952, ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਧਾ ਕਿਸ਼ਨ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਜਲੰਧਰ, ਮਿਤੀ 30 ਅਕਤੂਬਰ, 1950, ਮੁਦਈ * ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਦਾਅਵਾ:- 30 ਕਿੱਲੋ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ। 15 ਮਿਸ.

ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ:-ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ।

ਐਫਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

SD ਬਾਹਰੀ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਗੋਸਾਈ, ਜੇ.—ਇਸ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ: ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇੱਕ ਹੁਕਮੀ ਦੀ ਸੀ ਜੋ 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1923 ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਾਬੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਮ੍ਰਿਤਕ ਪੁੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਵਿਧਵਾ। ਚੰਦਰ ਕੌਰ। 6 ਜੂਨ, 1911 ਨੂੰ, ਹੁਕਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 15, ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਆਪਣੇ ਜੀਜਾ ਨੱਥੂ (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤਬੀ ਦੇ ਭਰਾ) ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤਬੀ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਇੱਕ-ਤਿਹਾਈ ਨੂੰ Mst. ਚੰਦਰ ਕੌਰ। ਵਸੀਅਤ ਵਿਚ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿ. ਤਬੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਚੰਦਰ ਕੌਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਤੱਕ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਹੀ ਰੱਖੇਗੀ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ. ਤਬੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਚੰਦਰ ਕੌਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਨੱਥੂ ਕੋਲ ਜਾਣਾ ਸੀ। 13 ਫਰਵਰੀ 1925 ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੰਤਕਾਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਨਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਤਬੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਚੰਦਰ ਕੌਰ, ਪਰ ਨਾਥੂ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1925 ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਹੁਕਮੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਨਾਥੂ ਨੂੰ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਤਬੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਤੋਂ Mst. ਚੰਦਰ ਕੌਰ। 6 ਅਗਸਤ, 1926 ਨੂੰ, ਭੁੱਲਾ ਅਤੇ ਕੇਹਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈ, ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਆਮ ਐਲਾਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਕੇ ਆਏ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅਤੇ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪੱਕਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 1931 ਅਤੇ 1934 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਨਾਥੂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਹੁਕਮੀ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸਾ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਜੰਗੀ ਨੂੰ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲਿਆ। 10 ਨਵੰਬਰ 1934 ਨੂੰ ਸ. ਤਬੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਹਿੱਸਾ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ

18 ਅਗਸਤ, 1935 ਨੂੰ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਨਾਲ ਜੰਗੀ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 7। 28 ਅਗਸਤ, 1945 ਨੂੰ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈਆਂ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੇ ਗਏ ਇਸ ਇੱਕ ਤਿਹਾਈ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਤਬੀ. 3 ਮਈ, 1948 ਨੂੰ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

2 ਜੂਨ, 1944 ਨੂੰ ਸ. ਚੰਦਰ ਕੌਰ ਦੀ ਵੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ 18 ਫਰਵਰੀ, 1948 ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਦਈ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੈ ਕੇ ਆਏ। 29 ਮਾਰਚ 1949 ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਸੂਟ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਸੂਟ ਵੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। ਜੁਲਾਈ, 1949 ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੁਕਮੀ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਕਿ ਹੁਕਮੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਜੱਦੀ ਸੀ, ਉਸ ਹੁਕਮੀ ਨੇ ਉਕਤ ਜੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਕਿ ਆਈਆਈਸੀਆਰਐਚਐਸਡੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ* ਕਿ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਐਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਤਬੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਚੰਦਰ ਕੌਰ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉਚਿਤ ਵਾਰਸ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਉਹ ਹੁਕਮੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਜਮਾਂਦਰੂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਸਨ। ਇਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਨਾਥੂ ਦੇ ਅਸਲੀ ਭਰਾ ਜੰਗੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਨਾਥੂ ਦਾ ਵਾਰਿਸ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਪੂਰਵਜ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਹੁਕਮੀ ਨੇ ਨਾਥੂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕਈ ਹੋਰ * ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵੀ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ. ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ 10 ਦੇ ਕਰੀਬ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ
ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ
ਅਤੇ ਹੋਰ

Anb. 4f f

(1) ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆ,

ਹਜਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ
ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬੰਤਾ
ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ

ਗੋਸਾਈਂ ਜੇ.

- (2) ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀ ਕੈਟਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ,
- (3) ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਜੱਦੀ ਕੁਦਰਤ; ਅਤੇ
- (4) ਸੀਮਾ.

ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਕਥਿਤ ਵਸੀਅਤ ਹੁਕਮੀ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਜੀਵਨ ਹਿੱਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਬੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਚੰਦਰ ਕੌਰ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਪਾਇਆ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਨਾਥੂ ਨੂੰ ਉਸ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ ਹਿੱਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਜੋ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਜੰਗੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਿਛਲੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਰੈਜ਼ ਜੂਡੀਕਾਟਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਖਰਚਿਆਂ ਸਮੇਤ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮੁਦਈ ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ।

ਮਿਸਟਰ- ਐਫਸੀ ਮਿੱਤਲ, ਅਪੀਲ ਲਾਂਟਸ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ:-

- (1) ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ;
- (2) ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਸੰਪਤੀ ਦਿੱਤੀ. ਤਬੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਚੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਨੱਥੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਛੱਡੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ।
- (3) ਪੁੱਖੋਂ ਹੀ ਇੱਕ ਸੰਜੀਦਾ ਰੁਚੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਖੁਦ ਵੀ ਆਪਣੇ ਵਾਰਸਾਂ ਨਾਲ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ;
- (4) ਕਿ ਸੂਟ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

C

ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ ਦਾ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ

1856

PUNJAB SERIES

[VOL. XI

ਵਸੀਅਤ 1911 ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਸੀ

ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 63 ਦਾ ਕੋਈ ਪਿਛਲਾ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਮਲ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸੀਅਤਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ-

ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ
ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ
ਅਤੇ ਹੋਰ

ਇੱਛਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਮਿਸਟਰ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਹਨ ਕਿ “ਨਾਥੂ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਤਬੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਚੰਦਰ ਕੌਰ ਹੋਣਗੇ

ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਜੋ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਤਬੀ ਨੂੰ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਸਿਰਫ ਉਸ ਤੋਂ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲੈਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਰਹਿਣਗੇ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ. ਚੰਦਰ ਕੌਰ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਤਬੀ ਨੱਥੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਲਾਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜੋ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨਾਥੂ ਮੇਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਵੀ ਕਰਜ਼ਾ ਬਕਾਇਆ ਹੋਵੇ, ਮੇਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਹਰੇਕ ਵਾਰਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।” ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ ਕਿ, ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੰਪੂਰਨ ਆਈਟੈਮ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਸਿਰਫ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਸੀਮਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਦੋ ਔਰਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਸੀਅਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸੀਮਤ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ, ਜੀਵਨ ਵਿਆਜ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਰੱਖਣ ਵਾਲੀ ਔਰਤ।

ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ^{ਜੇ.ਐਨ.} ਉਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਜੋ ਉਸਨੇ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਬਨਾਮ ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ ਨੰਦ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1), ਰਾਏ ਬਿਸ਼ੂਨਾਥ ਪ੍ਰਸਾਦ ਅਤੇ ਹੁਰੁ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਣੀ ਚੰਡਿਕਾ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੁਮਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਗੋਸਾਈ, ਜੇ. (2), ਮੁਸੱਮਤ ਸੂਰਜਮਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਬੀ ਨਾਥ ਓੜਾ ' ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3), ਸੀਸੀਮਨ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਬ ਨਰਾਇਣ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਮੁਸੱਮਤ ਰਾਮ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (5), ਅਤੇ ਨੇਕ ਮੁਹੰਮਦ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ (6)। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਫ਼ੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਤੱਥ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰੇ ਸਨ। ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਬਨਾਮ ਨੰਦ ਲਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ

ਇੱਕ ਤਾਮਿਲਿਕਨਾਮਾ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਛੀਦੀ ਲਾਲ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਮੇਰੀਆ ਅਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸ਼ਬਦ ਸਨ:-

'ਤੇ ..... ਤਾਮਿਲਿਕ ..... ਬਣਾਇਆ ਹੈ
ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੇਰੀਆ ਨੇ ਛੇੜੀ ਲਾਲ ਦੀ ਵਿਧਵਾ 5 ਨੂੰ
ਮਾਲਕ ਬਣਾ ਲਿਆ
(ਮਲਿਕ)। ਜੇਕਰ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਜਾਂ ਪੂਰਾ * ਉਪਰੋਕਤ
ਨੰਦ ਲਾਲ ਨਾਬਾਲਗ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਪਰੋਕਤ ^{4 ਉਦੇਸ਼ਾਂ} ਲਈ
ਤਮਿਲਿਕ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਹਰ ਕਿਸਮ ਦੀ
ਸੰਪੱਤੀ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਯੋਗ ਅਤੇ ਉਸੇ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ।"

ਡੀਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮੇਰੀਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਲਕ (ਮਲਿਕ) ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਹੀ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਿੰਦੂ ਔਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਸੰਪੱਤੀ ਉਸ ਲਈ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ^੬

- (1) ਏਆਈਆਰ 1951 ਐਸਸੀ 139.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1933 ਪੀਸੀ 67.
- (3) LR XXXV IA 17.
- (4) ਏਆਈਆਰ 1922 ਪੀਸੀ 63.
- (5) ILR VIH ਲਾਹ. 181.
- (6) 35 PWR 103.

ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਨੂੰ "ਮਿੱਤਰ-ਮੇਰੀਆ" ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ "ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ" ਰੱਖਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਬੰਡਾ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਵਿਆਜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿੱਚ ਰਾਏ ਬਿਸ਼ਨਾਥ ਪ੍ਰਸਾਦ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਣੀ ਚੰਡੀਕਾ ਗੋਸ਼ਾਈ, ਜ. ਪ੍ਰਸਾਦ ਕੁਮਾਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਵਸੀਅਤ ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਨੂੰ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨੂੰ ਨੂੰ ਡੀਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ (ਮਲਿਕ ਮਸਤਕੀਲ) ਰਹਿਣਾ ਸੀ- ਡੀਡ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 67 ਦੇ ਦੂਜੇ ਕਾਲਮ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੰਪਤੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਅਤੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਸੰਪਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੀਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ (ਮਲਿਕ ਮਸਤਕੀਲ) ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਸੀਮਨ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿਬ ਨਰਾਇਣ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (2) ਵਿਚ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸ਼ਬਦ ਸਨ: -

“ਮੈਂ, ਘੋਸ਼ਣਾਕਰਤਾ, ਨੇ .....ਸਭ ਕੁਝ ਦਿੱਤਾ

ਮੰਜ਼ਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਦੋਵੇਂ ਜੱਦੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦਿਆ ਹੋਇਆ, ਸਹੀ ਸਬੰਧ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਤਾਂਬੇ ਅਤੇ ਚਾਂਦੀ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ, ਹਾਥੀ, ਬਲਦ, ਮੱਝਾਂ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ, ਮੇਰੀਆਂ ਪਹਿਲੀਆਂ ਅਤੇ ਦੂਜੀਆਂ ਪਤਨੀਆਂ ਨੂੰ, ...ਜੇ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੇ ਚੱਲ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਉਚਿਤ ਸਬੰਧਾਂ .....ਦੇ ਵਾਰਸ ਹੋਣਗੇ । - ਉਕਤ ਮੁਸੱਮਤਾਂ ਨੇ,

(1) ਏਆਈਆਰ 1933 ਪੀਸੀ 37.

(2) ਏਆਈਆਰ 1922 ਪੀਸੀ 63.

ਹਜਾਰਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ
ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ
ਅਤੇ ਹੋਰ

ਗੋਸਾਈ ਜੇ.

ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਰੀਆਂ ਚੱਲਣਯੋਗ ਅਤੇ ਅਚੱਲ ਜਾਇਦਾਦਾਂ 'ਤੇ, ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਡੀਡ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਸਲਾਨਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰੋ, ਰੁ. 360 ਤੋਂ ਮੁਸਾਈ ਅਤੇ ਲਛਮੀ ਚੌਧਰੀ- ਬਾਰਿਸ਼ " "

ਵਿਰਾਸਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਵਸੀਅਤ ਵਿਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਅਸਲ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਲਕੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮੁਸੱਮਤ ਸੂਰਜ-ਮਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ vT^ ਅਬੀ ਨਾਥ ਓੜਾ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ, (1) ਵਿਚ, ਵਸੀਅਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਾਰਸ ਮਲਿਕ ਵਾ ਖੁਦ ਇਖਤਿਆਰ, ਯਾਨੀ ਮਾਲਕੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਾਲੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣਗੇ। ਵਾਰਿਸਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਮੁਸੱਮਤ ਰਾਮ ਕੌਰ ਬਨਾਮ ਆਤਮਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਵਿੱਚ, ਇੱਕ " ਹਿੰਦੂ ਡੇ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਨੇ ਉਸਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਜੀਡੀ ਅਤੇ ਐਨਡੀ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ (ਮਲਿਕਵਾ ਕਿਉਬਿਜ਼) ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਆਰ ਕੇ (ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ) ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਦੌਰਾਨ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ (ਵਿਧਾਇਕਾਂ) ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਆਪਣਾ ਹਿੱਸਾ ਵੰਡਣ, ਬੇਗਾਨਗੀ ਜਾਂ ਬੋਝ ਪਾਉਣ ਦਾ, ਇਹ ਅੱਗੇ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਕਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੇ ਖਾਤੇ ਲਈ ਆਰ.ਕੇ. ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ (ਮਿਲਕੀਯਤ) ਨੂੰ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ- ਦੋ ਪੁੱਤਰਾਂ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਜੋਂ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ* ਆਰ.ਕੇ. ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਵਜੋਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਕਰਨ ਲਈ। ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, "ਮਲਿਕ ਵਾ ਕਾਬਿਜ਼" ਅਤੇ "ਮਿਲਕੀਯਤ," ਪੂਰੀ ਅਤੇ ਸੰਪੂਰਨ ਮਲਕੀਅਤ ਤੋਂ ਘੱਟ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਤੱਕ- ਵਸੀਅਤ ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੀਡੀ ਅਤੇ ਐਨਡੀ ਪੂਰਨ ਸਨ। ਮਾਲਕ

(1) LR XXXV LA. 17.

(2) ILR VIII Lah. 181.

ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਮਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਇੱਕ ਸੀਮਤ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਸੀ।
ਨੇਕ ਮੁਹੰਮਦ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1)
ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਵਾਰਸ ਬਰਾਬਰ ਹਿੱਸੇ
ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਲਹਿਦਗੀ,
ਅਸਥਾਈ ਜਾਂ ਸਥਾਈ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਣਗੇ, ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਹ
ਚੁਣਦੇ ਹਨ। - ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਮਝਿਆ ਗਿਆ
ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ, ਗਿਰਵੀਨਾਮਾ, ਆਦਿ ਦੁਆਰਾ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗਤਾ ਦੀ
ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਵਿਵਸਥਿਤ/TTn ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਈ
ਕਾਨਫਰੰਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ
ਤੇ ਹੋਰ
ਬਨਾਮ
ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ
ਤੇ ਹੋਰ
ਗੋਸਾਈ, ਜੇ.

ਸਿਸਟਰ ਅਸ.ਡੀ-ਬਾਹਰੀ, ਰਿਜ਼ਲਟ ਪੌਡੈਂਟਸ ਲਈ ਸਿੱਖੇ ਹੋਏ ਵਕੀਲ, ਨੇ
ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਸ਼ੀਮਤੀ ਨੂੰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਤਬੀ ਅਤੇ ਸ਼ੀਮਤੀ ਚੰਦਰ ਕੌਰ
ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਸੰਪਤੀ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਪੂਰਨ
ਸੰਪਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ
ਵਿੱਚ ਉਹ ਝੂਠ ਬੋਲਦਾ ਹੈ। - ਰੋਡ ਬਜਰੰਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ v TThj^ ਬਖਤਰਾਜ ਕੌਰ
(2), ਸ਼ੀਮਤੀ. ਰਾਮ ਰਾਖੀ ਬਨਾਮ ਪੀਪਲਜ਼ ਬੈਂਕ ਆਫ ਨਾਦਰਨ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਟਿਡ
ਗੁਜਰਾਤ, (3), ਕਨੂੰਈਆ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਦੀਪ ਚੰਦ (4), ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਚੰਦ ਬਨਾਮ
ਸ਼ੀਮਤੀ। ਦੁਰਗਾ ਦਾਸੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (5)। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਉਸਦੀ ਪੱਖੀ -
ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਬਜਰੰਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ
ਠਾਕੁਰੈਣ ਬਖਤਰਾਜ ਕੌਰ, (2) ਵਿੱਚ, ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਭਾਗਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ
ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 9 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਧਾਰਾ (3) ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ
ਹੈ:-

"3, ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਯੂੜ ਸਿੰਘ ਉਹਨਾਂ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ
ਵਜੋਂ ਰਾਖਵੇਂਕਰਨ ਨਾਲ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਤਬਾਦਲੇ ਦਾ ਕੋਈ
ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।"

ਧਾਰਾ (4) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ:-

"4. ਜੇ ਰੱਬ ਨਾ ਕਰੇ, ਯੂੜ ਸਿੰਘ ਮੇਰੇ ਮਰਨ ਵੇਲੇ ਜਿਉਂਦਾ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਉਸਦਾ
ਪੁੱਤਰ

- (1) 35 PWR 103.
- (2) ਏਆਈਆਰ 1953 ਐਸਸੀ 7.
- (3) ਏਆਈਆਰ 1942 ਲਾਹ. 42.
- (4) ਏਆਈਆਰ 1947 ਲਾਹ. 199.
- (5) ਏਆਈਆਰ 1934 ਏ.ਯੂ., 93.

ਪੂਰਨ ਮਾਲਕ ਵਜੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਮਾਲ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ 'ਤੇ ਉਕਤ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿਚ ਰਹਿ ਸਕਦਾ ਹੈ ।

ਇੱਛਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ 'ਤੇ, ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੈਰਾ 13 ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭੂਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ;

"ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਸੀਅਤ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਭਪਾਤਰੀ ਯੂਜ਼ ਸਿੰਘ ਖੁਦ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਾਰਸ ਹਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਰੇਕ ਵਾਰਸ ਜਾਂ ਵਾਰਸ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨੂੰ ਮਲਿਕ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ। ਵਸੀਅਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰਨਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਯੂਜ਼ ਸਿੰਘ ਦੀ ਕਤਾਰ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰਹਿਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਵਾਰਿਸ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦਾ ਆਨੰਦ ਮਾਣਨਾ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣਾ ਸੀ। , ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੋ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਐਡ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਉਹ ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਸੰਪੱਤੀਆਂ ਦੀ ਲੜੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ, ...

ਵਿੱਚ *Mst. ਰਾਮ ਰਾਖੀ* ਬਨਾਮ *ਪੀਪਲਜ਼ ਬੈਂਕ ਓਜ਼ ਨਾਰਦਰਨ ਇੰਡੀਆ, ਲਿਮਟਿਡ, ਗੁਜਰਾਤ* (1), ਇੱਕ ਹਿੰਦੂ ਵਸੀਅਤਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਵਸੀਅਤ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡਿਆ:-

"ਮੇਰੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਮਥਰਾ ਦੇਵੀ, ਮੇਰੀ ਮਾਲਕੀ ਵਾਲੀ ਸਾਰੀ ਚਲਣਯੋਗ ਅਤੇ ਚਲਣਯੋਗ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮੇਰੇ ਵਾਂਗ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਮਾਲਕ ਹੋਵੇਗੀ । ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੌਰਾਨ ਮੇਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਦਾ ਮੇਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਲ ਕਦੇ ਵੀ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ , ਅਤੇ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ

(1) ਏਆਈਆਰ 1942 ਲਾਹ. 42.

ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਲੋੜ ਦੇ ਮੇਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰ ਦਿਓ।”

ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਜੀਵਨ ਸੰਪਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਮੁੱਖ ਆਧਾਰ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬੇਗਾਨਗੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਖੋਹ ਲਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਰਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸੀਅਤ।

ਕਨੂੰਈਆ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਦੀਪ ਚੰਦ (1) ਵਿੱਚ, ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: “ਜੇ ਇੱਕ ਵਿਧਵਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਮਲਿਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀ ਮਲਿਕ ਵਜੋਂ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਵਸੀਅਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਸੰਪਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਇੱਕ ਗਲਤ ਤਰੀਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੂਰਨ ਸੰਪਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਕ-ਇਕ ਕਰਕੇ ਸਾਰੀਆਂ ਅਗਲੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰੇ ਜੋ ਕਿ ਅਸਟੇਟ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੇ ਵਸੀਅਤ-ਕਰਤਾ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਵਿਧਵਾ, ਜ਼ਮੀਨ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਲਈ ਰੱਦ ਹਨ।”

ਇਸ ਨੁਕਤੇ ਅਤੇ ਬਾਰ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਮੇਰਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਰਾਏ ਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿਚ ਵਸੀਅਤ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਕ ਜੀਵਨ ਸੰਪਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਤਬੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਚੰਦਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ 'ਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨਾਥੂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਮਿਸਟਰ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਥੂ ਵਿੱਚ ਅਚਨਚੇਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਨਾਥੂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਦੌਰਾਨ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1947 ਲਾਹ. 199.

ਹੁਣ ਜੇ ਰਾ. ? ਦੇ ਵਿਧਵਾਵਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਨਾਥੂ ਦਾ ਵਿਆਜ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਥੋੜਾ ਸਿੱਖ ਚੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀ ਧਾਰਾ 119 ਆਈ ਐਨ ਸੀ ਜੀ ਇੱਕ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ

ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੋਸ਼ਾਈ, ਜੇ. ਅਧੀਨ: -

"ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਸੀਅਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਤਲੀ-ਬੀਕ ^
 "* ਦੇ ਤੁਰੰਤ ਕਬਜ਼ੇ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ
 ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਉਲਟ
 ਇਰਾਦਾ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਨਿਹਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਵਸੀਅਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ
 ਮੌਤ 'ਤੇ ਵਾਰਿਸ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ
 ਅਤੇ ਵਿਰਾਸਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਰਾਸਤੀ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ
 ਨੂੰ ਭੇਜ ਦੇਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਸਤ ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ
 ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨਿਹਿਤ
 ਹੈ।"

ਮਿਸਟਰ ਮਿੱਤਲ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਾਰਤੀ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ
 120 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ
 ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

"ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ
 ਵਿੱਚ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਵਿਰਾਸਤ ਉਦੋਂ ਤੱਕ
 ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਘਟਨਾ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ।"

ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹਾ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਘਟਨਾ
 ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ। ਵਸੀਅਤ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
ਨਾਥੂ ਦੇ ਹਾਲ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮਿਲ ਜਾਵੇ। Tabi ancTMst.
 ਚੰਦਰ ਕੌਰ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤਬੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਚੰਦਰ ਕੌਰ ਸ਼ਾਇਦ
 ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨ ਸਕਦੀ। ਮੌਤ ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਹੈ ਜੋ
 ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ
 ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ - ਇੱਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ
 ਗਿਆ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ (i) ਮੈਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ
 ਨੇ ਉਸੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

“ਇੱਕ ਵਿਰਾਸਤ ਡੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ A. B ਅਤੇ C
 ਸਾਰੇ 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਮਰ ਜਾਣ।

ਜਦੋਂ ਤੱਕ A, B ਅਤੇ C ਸਾਰੇ 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਉਸ ਉਮਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ D ਦੀ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰੰਤਰ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ?'

ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਘਟਨਾ 18 ਸਾਲ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੇ A, B ਅਤੇ C ਦੀ ਮੌਤ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਉਮਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਉਮਰ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਕ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਘਟਨਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਲਿਊਸ ਟ੍ਰੇਸ਼ਨ - ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਜਿੱਥੇ ਘਟਨਾ ਸ਼ਿਕਰ ਸਿਰਫ "ਕੁਝ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਮੌਤ" ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕੇਸ *ਫਿਲਿਪ ਗ੍ਰਾਹਮ ਗ੍ਰੀਨਵੁੱਡ* ਬਨਾਮ *ਫਿਲਿਪ ਗ੍ਰਾਹਮ ਗ੍ਰੀਨਵੁੱਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (1) ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਥੂ ਦੀ ਉਸ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਇੱਕ ਨਿਹਿਤ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਦੇ ਭਰਾ ਜੰਗੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। .

ਸ਼੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੱਕ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ. ਤਬੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਚੰਦਰ ਕੌਰ ਚਿੰਤਤ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਚੰਦਰ ਕੌਰ ਦੀ 2 ਜੂਨ ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। 1944, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਜੁਲਾਈ, 1949 ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਤਾਬੀ ਦੀ ਮੌਤ 10 ਨਵੰਬਰ, 1934 ਨੂੰ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਸਾਦੇ ਝਗੜੇ ਜੋ ਜਮਾਂਦਰੂ ਹਨ, ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਚੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੀ ਮੌਤ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਚੰਦਰ ਕੌਰ 2 ਜੂਨ, 1944 ਨੂੰ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨਥੂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾਥੂ ਨੇ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1925 ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਸੈਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ। 1949 ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ 12 ਸਾਲਾਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ।

ਮੇਰੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਜੀਵਨ ਸੰਪਤੀ ਬਣਾਈ ਹੈ। ਤਬੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ.

(1) ਏਆਈਆਰ 1939 ਪੀਸੀ, 78.

ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ ਚੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਨੱਥੂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਚਿਤ
 ਵੀ ਬੰਤਾ ਸਿੰਘ ਤੇ ਹੋਰ ਵਾਰਸ ਸੀ, ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ
 ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ
 ਪੈਲੇਟ ਕੋਰਟ. ਮੁਦਈ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ
 ਜਾਵੇਗਾ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ
 ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼
 ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ
 ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ
 ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ